ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Θ - ΑΡ. 9-43

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Ὁδὸς Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα: 22711—22712

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΛΕΞΙΚΟΝ ΕΛΛΗΝ. ΓΛΩΣΣΗΣ — 20 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ — ΤΟΜΟΣ ΔΡΧ. 15

ΤΕΤΑΡΤΗ
13
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1933
Ἀνατολὴ ἡλίου 7.35'. Δύσις 5.04'.
Εὐστρατίου, Λουκίας καὶ Εὐγενίου

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 18.1, ἐλαχ. 9.7. Ὑγρ. μεγάλη. Ἄνεμοι ἀσθενεῖς. Θάλασσα σχεδὸν γαληνιαία
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 755.2

Η ΕΚΡΗΚΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ὁ κ. Βενιζέλος ἔκρινε, φαίνεται, ὅτι μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ Ἀντιπολιτεύσεως εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἡ χώρα ἐκινδύνευε ἀκόμη ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη εἰς κάποιαν ὁμαλότητα καὶ ἠρεμίαν — κατάστασιν τὴν ὁποίαν προφανῶς ἐπιθυμεῖ ἀφόρητον καὶ ἀποπνιγμηκήν. Καί, νοσταλγὸς τῶν ἀπολαυστικῶν τῶν χασμάτων καὶ τῶν ὀξυτήτων καὶ δημιουργὸς ἀπαράμιλλος καὶ τούτων καὶ ἐκείνων, ἐξεσφενδόνισε κατὰ τῆς ἑλληνικῆς γαλήνης τὴν πρὸς τὸν κ. Μάξιμον ἀγνὴν δημοσιευθεῖσαν—ἐπιστολήν του.

Τὸ περιεχόμενόν της ἐπιβεβαιοῦσε εἰλικρινέστατα καὶ ἀποδεικνύει ὅτι θὰ ἐστενοχωρεῖτο δι' αὐτὸ καὶ πολλοὶ τῶν σωφρονεστέρων πολιτικῶν φίλων καὶ ὀπαδῶν του. Ἀλλ' ὁ κ. Βενιζέλος, παρασυρόμενος τυφλῶς καὶ ἀκαταστάτως ἀπὸ τοὺς ζέον-τας ἀτμοὺς τῶν ἀπροόπτων ἐπιτυχιῶν καὶ ἐκπλαγμῶν τῆς ἐν διηνεκεῖ βρασμῷ, ὁσάκις εὑρίσκεται μακρὰν τῆς ἀρχῆς, ἰδιοτροπίας του, κατορθώνει, ἐν τῇ ἐπιστολῇ του αὐτῇ, νὰ ἀποδείξῃ καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἰδιότητα τοῦ εὖ ἡγεμόνου τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ κ. Βενιζέλος θέλει νὰ παρουσιασθῇ ἑαυτὸν ὡς μοχθοῦντα καὶ αὐτοθυσιαζόμενον διὰ τὴν ἀμβλυνσιν τῆς καταστάσεως. Εἰς τὸ κείμενον τῆς ἐπιστολῆς τὸν κ. Μάξιμον ἐπιστολῆς του ὑπενθυμίζει, ὅτι εἶχε λέγει αὐτοῦ, πρό τινων μόλις ἡμερῶν, μίαν διεξοδικὴν συνομιλίαν, κατά τινα μὴ παραδεκτὴν ἀποφασισθεῖσαν ἀλλὰ τυχαίαν ἀπαντήσεν των, περὶ τοῦ ὁποίου, κατὰ τὸν ὁποῖον θὰ ἀποτυγχάνετο ἡ ἀμβλυνσις τῆς. Ὁ κ. Βενιζέλος θὰ ἀποπνεύσῃ, προφανῶς, εἰς τὸν κ. Μάξιμον τὰς σχετικὰς ἀπόψεις του, ὑποδεικνύων ἴσως τὸν τρόπον διευκολύνσεως αὐτοῦ. Καὶ ἐνῷ ἦτο λογικὸν καὶ ἐπιβεβλημένον ν' ἀναμείνῃ τὴν ἀποτέλεσμα τῆς συνομιλίας του ἐκείνης, τρέμων ἴσως μήπως τοῦτο θὰ ἠλάττωνε τὰς εὐκαιρίας νέων ἐκρήξεων, ἔσπευσε νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς προσκλήσεως εἰς τὴν σύσκεψιν τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν διὰ τὰ ἐξωτερικὰ ζητήματα, ὅπως ρίψῃ κατὰ τῆς ἑλληνικῆς ἡσυχίας τὴν βόμβαν τῆς πρὸς τὸν κ. Μάξιμον ἐπιστολῆς του. Τοιουτοτρόπως διατηρεῖ τὸ θλιβερὸν ρεκὸρ τοῦ αἰωνίου ταραξίου τῆς ἑλληνικῆς γαλήνης. Ἀπότε διὰ τῆς ἀκατασχέτου ἀνθρωγραφίας του, πότε διὰ τῆς ἀποχῆς του, πότε διὰ παρομοίων ἐπιστολῶν, ἐπιτυγχάνει νὰ διατηρῇ τὴν χώραν εἰς ἀέναον ἀναβρασμὸν — ἢ ἀνωνίζεται διὰ νὰ τὸ ἐπιτύχῃ.

Εἶνε ἀναμφισβήτητον πλέον ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ἀπώλεσε τὴν ἐπὶ τοῦ νευρικοῦ του συστήματος κυριαρχίαν του. Καὶ τοῦτο, δι' ἄνδρα πολιτικὸν τῆς ἰδικῆς του σταδιοδρομίας, ἐπηρεάζοντα ἀκόμη σημαντικὴν μερίδα τοῦ λαοῦ τῆς χώρας αὐτῆς, εἶνε κίνδυνος δημόσιος αὐτονόητος. Διότι εἶνε καταφανῶς ἀσύστατοι αἱ δικαιολογίαι του διὰ τὴν ἀπρέπειαν — μὲ ποῖον εὐφημισμὸν θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ἀποφύγωμεν τὸν χαρακτηρισμόν; — τῆς δηλώσεώς του ὅτι τοῦ εἶνε ἀδύνατον νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν προσωπικὴν μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς χώρας αὐτῆς. Ὁ κ. Βενιζέλος, μαζὶ μὲ τὴν ἀπώλειαν τῆς αὐτοκυριαρχίας του — μεθ' ὅλων τῶν παρεπομένων — φαίνεται ὅτι ἔπαθε καὶ συσκοτισμὸν τῆς μνήμης του. Διότι καὶ ἡ ἐναντίον του κατηγορία ἦτο ἐκκρεμὴς καὶ ὅλα τὰ ἄλλα, τὰ ὁποῖα ἀναφέρει εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπιστολῆς του, εἶχον πραγματοποιηθῆ ὅταν, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ὀκτωβρίου, ὅταν ὁ κ. Τσαλδάρης ἡτοιμάζετο ν' ἀναχωρήσῃ διὰ τὴν Γενεύην, συνηντήθη μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν Κηφισιάν, εἰς τὴν οἰκίαν βενιζελικοῦ πολιτευομένου, δὲν ἔκρινε δὲ τότε ὁ κ. Βενιζέλος, ὅτι ταῦτα τοῦ ἀπηγόρευον νὰ τείνῃ τὴν χεῖρα πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν τῆς χώρας, ὅπως δὲν εὑρίσκει ἀπρεπὲς νὰ λέγῃ σήμερον, ἀναζητῶν δικαιολογίας ἐκ τῶν ὑστέρων διὰ μίαν κακὴν ἐκδήλωσίν του, κατὰ τῆς ὁποίας δὲν ἐστάθη δυνατὸν νὰ ἀντιδράσῃ ψυχικῶς.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὁ κ. Βενιζέλος, ἔκρινεν ὅτι οὕτως ἔπρεπε τώρα νὰ πράξῃ. Ἡ δημοσίευσις τῆς ἀξιοθρηνήτου αὐτῆς ἐπιστολῆς ἔχει, πάντως, μίαν ἀδιαφιλονίκητον ὠφελιμότητα. Ἀποτελεῖ, διὰ τὸν ἑλληνικὸν λαόν, τὸ ἁρμοδιώτατον πιστοποιητικὸν μιᾶς ψυχικῆς καταστάσεως τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων κινδυνώδους διὰ τὸ γενικὸν συμφέρον, καὶ δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία ὅτι, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς, ἦτο ἀνάγκη νὰ δημοσιευθῇ ἡ ἐπιστολή του. Ἴσως ὁ κ. Βενιζέλος νὰ τὴν ἐδημοσίευσε καὶ δι' ἕνα ἄλλον λόγον ἀκόμη: νὰ θέσῃ εἰς δύσκολον θέσιν τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν ἔναντι τοῦ Πρωθυπουργοῦ μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ προκαλέσῃ τοιουτοτρόπως μίαν κυβερνητικὴν ἀποσύνθεσιν. Οἱ κ.κ. Τσαλδάρης καὶ Μάξιμος, παρὰ τοῖς ὁποίοις δὲν ἦτο δυνατὸν, παρὰ νὰ πρυτανεύσῃ ἡ ὀρθοφροσύνη, κάλλιστα ἔπραξαν κατιδόντες τὸ ἀποσκοπούμενον τοῦτο καὶ παρακάμψαντες τὴν παγίδα.

Εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῶν πολιτικῶν μας πραγμάτων ὁ κ. Βενιζέλος ἐθεώρησε πρέπον νὰ προσθέσῃ καὶ αὐτὴν τὴν νέαν προσπάθειαν παροξύνσεως τῆς καταστάσεως. Ἂς αἰτιᾶται ἑαυτὸν διὰ τὰ συμπεράσματα, τὰ ὁποῖα ἀπὸ τὴν νέαν του ταύτην ἀξιοθρήνητον ἐκδήλωσιν συνάγει ὁ ἑλληνικὸς λαός.

Ἐκωμῳδία τῆς ζωῆς

Ἡμεῖς καὶ τὰ ζῷα

Μοῦ γράφει κάποιος τακτικὸς ἀναγνώστης μου ἀπὸ μίαν πόλιν τῆς Πελοποννήσου:

«Πρὸ ἡμερῶν διεξήχθησαν ἐνταῦθα ἐξετάσεις διὰ τὴν προαγωγὴν ἐκ νοματαρχῶν, ἡ δὲ ἐπιτροπὴ εἰς τὸ ἀνάθημα τῆς ἐκθέσεως ἰδεῶν ἔθωσεν εἰς τοὺς ἐξεταζομένους τὸ ἀκόλουθον θέμα: Κατὰ τί διαφέρει ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὰ λοιπὰ ζῷα, πλὴν τοῦ λογικοῦ; Ἐννοεῖται ὅτι οἱ ἐξεταζόμενοι ἐπλάγωσαν, καὶ πολὺ δικαίως ἀφοῦ δὲν διηγνίζοντο διὰ τὴν ἔδραν τῆς φιλοσοφίας, ἀλλὰ πρὸς ἀπόκτησιν ἑνὸς ἀκόμη σειρητίου εἰς τὸν βραχίονα. Ἔγραψε λοιπὸν ὁ ἕκαστος ὅτι ἡ διαφορὰ ἔγκειται εἰς τὴν ὁμιλίαν. Ὁ ἄνθρωπος ὁμιλεῖ. Ἀλλὰ καὶ οἱ παπαγάλλοι δὲν ὁμιλεῖ καὶ ὁ Παπαγάλος; Ἄλλος ἀπήντησεν ὅτι τὸ διακριτικὸν τοῦ ἀνθρώπου εἶνε ὅτι βαδίζει ὀρθιος, χωρὶς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν του ὅτι ὀρθιοι βαδίζουν καὶ οἱ χιμπαντζήδες, ὅταν θέλουν, καὶ οἱ πετεινοὶ γενικῶς. Τρίτη ἀπάντησις ἔλεγεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος κοιμᾶται ἐξαπλωμένος, ἐνῷ τὸ ἄλογον, ὁ γάϊδαρος, τὸ βῶδι καὶ τὸ πρόβατον ἀποκοιμοῦνται ὄρθια. Καὶ τοῦτο ὅμως δὲν ἀποτελεῖ διαφορὰν, διότι ἡ γάϊδαρος ἐπὶ παραδείγματι, ξαπλώνει καὶ αὐτὸς γιὰ νὰ κοιμηθῇ, κατὰ τρόπον τινὰ τὴν ζηλεύω καὶ ἐγώ. Ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, κανεὶς δὲν ἔδωσε τὴν πρέπουσαν ἀπάντησιν εἰς τὸ ἐρώτημα. Ἐπειδὴ ὅμως θὰ ὑπάρχῃ κάποια διαφορά, ἀφοῦ μία ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ ἔδωσε παρόμοιον θέμα, μοῦ ἐπιτρέπεν ἀπὸ τοὺς ἐνδιαφερομένους νὰ ἀπευθυνθῶ πρὸς σᾶς νὰ μᾶς διασωτίσετε. Ὑπάρχει καμμία διαφορά: Καὶ ποία εἶνε;»

Διαφορὰ μεταξὺ ἀνθρώπων καὶ ζώων, πλὴν τοῦ λογικοῦ, ὑπάρχουν πλεῖσται ὅσαι. Ἀλλὰ νομίζω ὅτι τὸ θέμα ἀτόπως ἐδόθη εἰς ἐξεταζομένους πρὸς προαγωγὴν ἐνωμοτάρχας. Διότι, ἂν δι' ὅλον τὸν ἄλλον κόσμον ὁ ἄνθρωπος διαφέρῃ ἀπὸ τὸ ζῷον, διὰ τὸν "Ἕλληνα χωροφύλακα, δὲν διαφέρει καθόλου. Τρώει ἐξόν πολὺ περισσότερον ἀπὸ τὸν γάϊδαρον, ὀδηγεῖται εἰς τὴν φυλακὴν διὰ καθυστερημένους φόρους μὲ σπαρωμένες σκύλος, συλλαμβανόμενος χωρὶς φίμωτρον, τοῦ ρημάζουν ἐπὶ τέλους τὰ καταδιωκτικά ἀποσπάσματα τὰ κοττόπουλα, καὶ αὐτὸς δὲν τολμᾷ νὰ διαμαρτυρηθῇ, ἐνῷ ἂν ἁρπάξῃ κανεὶς ἀπὸ τὸν Ἀζῶρ τὸ κόκκαλον ποὺ ροκανίζει, θὰ ὑποστῇ ἄγρια δαγκώματα. Δι' ἕναν ἐνωμοτάρχην ὄθεν, ἐπιδιώκοντα προαγωγήν, διαφορὰ μεταξὺ ἀνθρώπου καὶ ζώου δὲν ὑφίσταται καμμία, καὶ ἂν ὑφίσταται, δὲν πρέπει νὰ τὴν γνωρίζῃ, διότι θὰ παρεκκλίνῃ τῶν παροπαραδότων καθηκόντων του. Μολαταῦτα ἀφοῦ διὰ τῆς ἀνωτέρω ἐπιστολῆς ἐδόθη ἡ ἀφορμὴ νὰ διαλευκανθῇ κάποιο σοβαρὸν ζήτημα, δὲν θεωρῶ ἄσκοπον νὰ ἱκανοποιήσω τὴν περίεργειαν τοῦ ἐπιστολογράφου μου, ἀπὸ εὐρυτέρας ἀπόψεως. Λοιπὸν ἰδοὺ ἡ κυριωτέρα διαφορὰ μεταξὺ ἀνθρώπου καὶ λοιπῶν ζώων, ἐκτὸς τοῦ λογικοῦ, τὸ ὁποῖον προνομιακῶς κατέχει μόνον ὁ πρῶτος. Τὰ ζῷα γενικῶς ἀποφεύγουν νὰ ἐργάζωνται, ἐκτὸς ἐὰν ἐξαναγκασθοῦν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. "Ἕνα βῶδι δὲν δείχνει καμμίαν διάθεσιν νὰ ὀργώσῃ τὴν γῆν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν καὶ αὐτὸ πρόκειται νὰ τραφῇ, μία γάτα τρώει τὰ ψάρια ὠμά, ὁπου τὰ βρῇ, καὶ μία ἀλεποῦ καταβροχθίζει τὶς κότες καὶ τὶς χῆνες ἀμάδητες, ἐνῷ ἀντιθέτως ὁ ἄνθρωπος πετσοκόβεται στὴ δουλειά, ὄχι μόνον γιὰ νὰ καλλιεργήσῃ πατάτες, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ μαγειρέψῃ τὰ ψάρια μὲ μαγιονέζα καὶ νὰ κάνῃ τὸ σκῶτι τῆς χήνας «πατὲ ντὲ φουὰ γκρὰ» ἂν καὶ εἶνε πολὺ νοστιμότερο ἄν τὸ ψήσῃ στὴ θράτου τὸν τζακιοῦ του. Ἀλλὰ μήπως δουλεύει μόνον γιὰ τὸν ἑαυτόν του; Ὀφείλει νὰ θρέψῃ καὶ τὴν οἰκογένειάν του. Τὸ γαϊδουρόπουλο, ἄμα γεννηθῇ, ὁ πατέρας του τὸ ἀφήνει εἰς τὴν φροντίδα τῆς μητρός του ἡ ὁποία πάλιν καὶ αὐτή, γιὰ λίγον καιρὸ τὸ τρέφει μὲ τὸ γάλα της, καὶ κατόπιν τὸ στέλλει νὰ εὕρῃ μόνον του τὴν τροφήν του. Ὁ ἄνθρωπος ὅμως σχηματίζει οἰκογένειαν. Δηλαδὴ φτιάνει πέντε-ἕξ ἄλλους καὶ ὕστερα σακατεύεται στὴ δουλειά, γιὰ νὰ τοὺς θρέψῃ, μαζὶ μὲ τὴν σύζυγόν του, ἡ ὁποία καὶ αὐτὴ εἶνε ἀπηλλαγμένη ἐργασίας, καθ' ὃ ἀσθενὲς φῦλον. Ἔχομεν ὅθεν μίαν τεραστίαν διαφορὰν μεταξὺ ἀνθρώπων καὶ ζώων. Τὴ δουλειά. Ἐκεῖνα, ραχατεύουν, ἐκτὸς ἐὰν τὰ βιάσουμε νὰ ἐργασθοῦν, καὶ ὁ ἄνθρωπος δουλεύει καὶ γιὰ λογαριασμό τους ἐκουσίως. Τὴν πλεονεκτικὴν αὐτὴν θέσιν τῶν δευτέρων, φαίνεται ὅτι τὰ ζῷα τὴν ἀντελήφθησαν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ποὺ καὶ αὐτὰ καὶ οἱ ἄνθρωποι εὑρίσκονται εἰς τὸν Παράδεισον. Ὅταν ὁ Σαβαὼθ ὠργίσθη κατὰ τοῦ Ἀδὰμ καὶ τῆς Εὔας ποὺ ἔφαγαν τὸν ἀπηγορευμένον καρπόν, ἐξεδίωξε κλωτσηδὸν τοὺς πρωτοπλάστους ἀπὸ τὸν οὐράνιον κῆπον. Ἡ Γραφὴ δὲν ἀναφέρει ὅμως ὅτι ἐξεδίωξε καὶ τὰ διάφορα ζῷα, διότι αὐτὰ δὲν εἶχαν φάει κανένα μῆλον, ἐκτὸς τῆς μαϊμοῦς, ἡ ὁποία πιθανὸν νὰ ἐδοκίμασε κάποιο φιρίκι. Μολαταῦτα ὅλα, τὸ ἔνα κατόπιν τοῦ ἄλλου, τὸ ἔσκασαν κρυφὰ ἀπὸ τὴν Ἐδὲμ καὶ ἦλθαν εἰς τὴν γῆν μαζὶ μὲ τοὺς πρωτοπλάστους, μὲ τὴν ὑστεροβουλίαν ποὺ εἶχε καὶ ἡ Εὔα, νὰ δουλεύῃ δηλαδὴ ὁ Ἀδὰμ καὶ νὰ τρῶν αὐτά.

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

Στέφαν Τσβάϊγκ

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΟΥΑΝΕΤΤΑ

Ἡ κοσμοϊστορικὴ δίκη

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ποῖα γεγονότα ἐμεσολάβησαν ἀπὸ τῆς θανατικῆς ἐκτελέσεως τοῦ Λουδοβίκου ΙΣΤ' μέχρι τοῦ τραγικοῦ τέλους τῆς βασιλίσσης; Τὰ γεγονότα αὐτὰ εἶνε ἄπειρα καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον γνωστά. Ἐν τούτοις εἶνε ἐνδιαφέρον νὰ κάμωμεν μίαν ἀναδρομὴν εἰς αὐτὰ καὶ πρὸ πάντων εἰς ὅσα ἀναφέρονται εἰς τὴν πολύκροτον δίκην τῆς Μαρίας Ἀντουανέττας.

Ὁ δρόμος τοῦ μαρτυρίου τῆς βασιλίσσης, μετὰ τὴν ἀποτυχοῦσαν φυγὴν εἰς Βερένναν καὶ τὰ τραγικά της ἐπακόλουθα, φαίνεται ἤδη ὅτι ἐγγίζει εἰς τὸ τέρμα του. Ἡ μεγαλυτέρα, ἡ πιὸ κτυπητὴ ἀντίθεσις, ποὺ ἠμποροῦσε ποτὲ νὰ ἐπινοήσῃ ἡ μοῖρα, συνεπληρώθη. Ἡ γυναῖκα, ἡ ὁποία εἶδε τὸ φῶς τοῦ ἡλίου μόσα εἰς ἕνα αὐτοκρατορικὸν πύργον καὶ ἡ ὁποία, εἰς τὸ βασιλικὸν ἀνάκτορόν της, διέθετεν ἀναρίθμητα διαμερίσματα, κάθετει τώρα μέσα εἰς ἕνα στενὸν χῶρον, μὲ σιδηρόφρακτα παράθυρα, ὑγρὸν, σχεδὸν ὑπόγειον. Ἡ γυναῖκα, ἡ ὁποία ἠγάπα τὴν πολυτέλειαν καὶ ἤθελε νὰ βλέπῃ γύρω της τὰ ἀπείρα καὶ πολύτιμα συμπληρώματα τοῦ πλούτου, δὲν εἶχε τώρα πλέον οὔτε ἐρμάριον, οὔτε καθρέπτην, οὔτε ἀνάκλιντρον· δὲν διαθέτει παρὰ τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα: ἕνα ξύλινο τραπέζι, ἕνα κάθισμα καὶ ἕνα κρεββάτι. Ἐκείνη, ποὺ εἶχεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν της μίαν ἀρχινοσκόμον, μίαν κυρίαν τῶν τιμῶν, μίαν καλλωπίστριαν, δύο θαλαμηπόλους τὴν ἡμέραν καὶ δύο ἄλλας τὴν νύκτα, ἕνα ἀναγνώστην, ἕνα ἰατρὸν, ἕνα χειροῦργον, ἕνα γραμματέα, ἀκολούθους, ὑπηρέτας, μαγείρους, κουρεῖς, δὲν ἔχει σήμερον κανένα νὰ τῆς κτενίσῃ τὰ μαλλιά της, ποὺ ἔχουν γίνει κατάλευκα. Ἐκείνη, ποὺ εἶχε ἀνάγκην ἀπὸ τριακόσιες ρόμπες τὸν χρόνον, εἶνε ἀναγκασμένη, παρὰ τὴν ἀδυναμίαν τῶν ματιῶν της, νὰ ἐπιδιορθώνῃ μόνη της τὸ στρίψωμα τῆς πτωχικῆς ρόμπας της. Ἡ ἄλλοτε τόσον δραστηρία καὶ κουρασμένη γυναῖκα, αὐτὴ ποὺ ὑπῆρξε τόσον ὡραία καὶ περιζήτητος, ἔχει γίνει τώρα πλέον μία χλωμὴ κυροῦλα. Ἡ γυναῖκα ποὺ ἠγάπα τὰς συναναστροφὰς, ἀπὸ τῆς μεσημβρίας μέχρι τοῦ μεσονυκτίου, καὶ πέραν ἀκόμη, μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν, κάθεται τώρα μόνη καὶ σκεπτικὴ καὶ περιμένει ἄϋπνη, ὅλην τὴν νύκτα, νὰ ἰδῇ τὴν αὐγὴν νὰ χαράξῃ πίσω ἀπὸ τὰ κάγκελλα τῆς φυλακῆς της. Ὅσον περνᾷ τὸ καλοκαίρι, τόσον σκοτεινιάζει περισσότερον τὸ κελλί της καὶ μοιάζει μὲ τάφον, ἐπειδὴ ἀφ' ἧς στιγμῆς ἡ ἐπίβλεψις ἔγινεν αὐστηροτέρα, ἡ Μαρία Ἀντουανέττα δὲν ἔχει πλέον τὸ δικαίωμα νὰ ἔχῃ φῶς. Μόνη ἡ ἀσθενικὴ λάμψις ἑνὸς λύχνου, ποὺ κρέμεται εἰς τὸν διάδρομον, περνᾷ ἀπὸ ἕνα φεγγίτην μέσα εἰς τὸ σκοτάδι τοῦ ἀθλίου κελλιοῦ της. Τὸ φθινόπωρον ἐγγίζει, τὸ ψῦχος γίνεται αἰσθητὸν, ἡ πυκνὴ ὁμίχλη τοῦ Σηκουάνα διαπερνᾷ τοὺς τοίχους τῆς φυλακῆς της. ὅ,τι εἶνε ἀπὸ ξύλο μουσκεύεται ἀπὸ τὴν ὑγρασίαν καὶ ἀναδίδει μίαν ὀσμὴν μούχλας, σαπίλας, μίαν ἰσχυρὰν ὀσμὴν θανάτου.

Τὰ ἀσπρόρρουχά της κουρελιάζονται, τὰ φορέματά της εἶνε εἰς ἀθλίαν κατάστασιν, ἡ ὑγρασία καὶ τὸ ψῦχος τὴν διαπερνοῦν ὡς τὰ κόκκαλα καὶ ὑποφέρει ἀπὸ ὀξεῖς ρευματικοὺς πόνους. Ἡ κούρασις κυριεύει ἀργὰ τὴν τρέμουσαν αὐτὴν ὕπαρξιν, ἡ ὁποία κάποτε —ἔχει τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἐπέρασαν χίλια ἔτη ἤδη ἕτοιμον, ὅταν ὁ Μπιγκὼ Βαρὲν ἐγείρεται νὰ δηλώσῃ:

—Ἡ Ἐθνοσυνέλευσις θὰ δώσῃ ἕνα μεγάλο καὶ αὐστηρότατον μάθημα εἰς τοὺς προδότας, ποὺ ἐπιδιώκουν τὴν καταστροφὴν τῆς πατρίδος των. Ἀλλ' ἀπομένει ἀκόμη εἰς αὐτὴν ἕνα σημαντικὸν διάταγμα, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐκδώσῃ. Μία γυναῖκα, τὸ αἴσχος τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τοῦ φύλου της, ἡ Χῆρα Καπέ, ὁφείλει ἐπὶ τέλους νὰ τιμωρήσῃ τὰ ἐγκλήματά της ἐπάνω εἰς τὸ ἐπικίνδυνον. Ἤδη διαδίδεται μετ' ἐπιτάχυνσεως, διαδίδεται παντοῦ, ὅτι μετεφέρθη εἰς τὸ Τάμπλ, ὅτι ἐδικάσθη μυστικῶς καὶ ὅτι τὸ ἐπαναστατικὸν δικαστήριον τὴν ἠθώωσεν, ὡσὰν νὰ ἦτο πιστὸν δυνατὸν γαλλικὸν δικαστήριον ν' ἀθῴωσῃ μίαν γυναῖκα, ἡ ὁποία ὑπῆρξεν ἀφορμὴ νὰ χυθῇ τὸ αἷμα χιλιάδων Γάλλων! Ζητῶ, ὅπως τὸ ἐπαναστατικὸν δικαστήριον ἀποφασίσῃ ἐντὸς αὐτῆς τῆς ἑβδομάδος περὶ τῆς τύχης της.

(Αὔριον ἡ συνέχεια)

Οἱ φόβοι ἑνὸς Ἄγγλου στρατηγοῦ

Ἡ θαλασσοκράτειρα ποὺ στερεῖται τῶν μέσων ἀμύνης καὶ εἶνε πανταχόθεν ἐκτεθειμένη

Ἀνάγκη ποιοτικοῦ ἐξοπλισμοῦ

Οἱ θαλασσοκράτορες ἐξακολουθοῦν νὰ ἀνησυχοῦν διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς νησιωτικῆς χώρας των, τὴν ὁποίαν εὑρίσκουν λίαν εὔτρωτον ἀπὸ τοῦ ἀέρος. Τοῦτο διεπιστώθη τόσον ἀπὸ τοὺς λόγους τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας λόρδου Λόντοντερρυ καὶ τοῦ κ. Μπάλντουϊν, εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων, ὅσον καὶ ἀπὸ τὰς δημοσιευθείσας εἰς τὸν ἀγγλικὸν Τύπον γνώμας τῶν εἰδικῶν. Εἰς τὸ κατωτέρω ἄρθρον του, ποὺ ἐδημοσιεύθη εἰς ἀγγλικὴν ἐφημερίδα, ὁ "Ἄγγλος στρατηγὸς Φοῦλλερ, χαρακτηρίζει ὡς αὐτόχρημα «αὐτοχειριαστικὴν» τὴν ἀγγλικὴν πολιτικὴν ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἀμυντικῆς προπαρασκευῆς τῆς χώρας.

«Τῷ 1914, γράφει ὁ "Ἄγγλος στρατηγός, ὅλος ὁ κόσμος ἦτο ἔνοπλος μέχρις ὀδόντων. Ἥμεθα καὶ ἡμεῖς ὡπλισμένοι, ἀλλ' ὁ ἐξοπλισμός μας δὲν ἐθεωρεῖτο ἐπίφοβος, διότι ἡ πολιτική μας ἦτο φιλειρηνική. Ἂν εἴχομεν δηλώσει καθαρά: Ἐν περιπτώσει πολέμου θὰ ὑποστηρίξωμεν μὲ ὅλας μας τὰς δυνάμεις τὴν Γαλλίαν, εἶνε πλέον ἡ πιθανὸν, ὅτι ὁ πόλεμος θὰ ἀπεσοβεῖτο. Σήμερον, τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ κόσμου εἶνε ἔνοπλον πάλιν μέχρις ὀδόντων. Ὁλόκληρος ἡ οἰκουμένη κατέχεται ἀπὸ διάθεσιν φιλοπόλεμον, ἠφαιστειώδη. Τί κάμνει ἡ Ἀγγλία;

Τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἡ Μεγάλη Βρεταννία, κυρίαρχος τῶν θαλασσῶν, κρατεῖ εἰς τὴν μίαν χεῖρά της ἕνα ζεῦγος λευκῶν περιστερῶν, ἀθῴων συμβόλων τῆς εἰρήνης καὶ εἰς τὴν ἄλλην, ἕνα κλάδον ἐλαίας. Προσπαθεῖ νὰ πωλήσῃ ἕνα ἐμπόρευμα, τοῦ ὁποίου δὲν ὑπάρχει ζήτησις εἰς τὴν ἀγοράν. Ἐλπίζομεν ὅτι εἴμεθα ἱκανοὶ ὅπως ὑπερασπίσωμεν ἑαυτοὺς μὲ ἐνόπλους δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶνε ἐπαρκεῖς ὅπως προστατεύσουν τὰς νήσους αὐτὰς καὶ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ζωὴν τῆς αὐτοκρατορίας.

Πρόκειται περὶ εἰκόνος παραδόξου καὶ τραγικοῦ. Φαίνεται ὅτι ἡ πατρὶς τοῦ παρελθόντος οὐδὲν μᾶς ἐδίδαξεν. Δὲν ἠμπορεῖμεν, ἢ δὲν θέλομεν νὰ ἴδωμεν ὅτι, εἰς ἕνα κόσμον, ὁ ὁποῖος ὁμοιάζει πρὸς στρατόπεδον χρυσοθηρῶν, εἰς ἕνα κόσμον, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ καθένας σηκώνει εἰς τὸν ὦμόν του ἕνα τουφέκι, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπιβάλωμεν τὸν πρὸς ἡμᾶς σεβασμόν, ἂν δὲν φέρωμεν καὶ ἡμεῖς ἕνα ὅπλον, ἐπίφοβον καὶ ἀποτελεσματικόν. Πῶς θὰ ἠμπορεῖμεν νὰ ὁμιλήσωμεν μὲ κύρος, ὅταν δὲν ἐξεμεθα εἰς θέσιν νὰ ὑπερασπίσωμεν ἑαυτούς; Μερικοὶ ἀμφιβάλλουν ἂν ὄντως αὐτὴ εἶνε ἡ κατάστασις μας. Καὶ ὅμως, εἶνε αὐτή. Διότι, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι δαπανῶμεν τὸ κολοσσιαῖον ποσὸν τῶν ἑκατὸν πέντε ἑκατομμυρίων λιρῶν στερλινῶν διὰ τὰς ἀμυντικάς μας δυνάμεις, εἰμεθα ἐν τούτοις ἀνίσχυροι πρὸς ἄμυναν, ἐὰν δὲν ἐθελήσαμεν νὰ ἐπωφεληθῶμεν τῶν διδαγμάτων τοῦ πολέμου.

Τῷ 1914 εἶχομεν ναυτικὸν ἰσχυρότατον, ποὺ ἐβασίζετο ἐπὶ τῶν θωρηκτῶν. Εἴχομεν στρατὸν ἱκανόν, ἀποτελούμενον ἀπὸ ἱππικόν, πεζικὸν καὶ πυροβολικὸν συρόμενον ὑπὸ ἵππων. Διεθέτομεν ἐπίσης μίαν μικραν ἀεροπορικὴν δύναμιν ποὺ εὑρίσκετο ἀκόμη εἰς τὰ σπάργανα. Ἤμεθα τόσον ἀφωδιασμένοι ὅπως ἦσαν καὶ τὰ ἄλλα κράτη καὶ ἴσως-ἴσως καλύτερον. Τί συνέβη ὅμως ἔκτοτε;

Τὰ θωρηκτὰ κατήντησαν μᾶλλον «φόρτωμα» παρὰ ἐχέγγυα ἀσφαλείας, ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὸ ἱππικόν, τὸ πεζικὸν καὶ τὸ πεδινὸν πυροβολικόν, δὲν εἶνε κατάλληλα παρὰ μόνον πρὸς σφαγὴν καὶ καταστροφήν. Τὰ ὅπλα ποὺ ἔκριναν τὴν τελευταίαν στρατιωτικὴν ἐνεργειῶν, ἢ ποὺ θὰ ἔπαιζαν τὸν ἀποφασιστικὸν ρόλον, ἄν ὁ πόλεμος διήρκει ἐπὶ ἓν εἰσέτι ἔτος, δὲν ἦσαν τὰ παλαιά, τὰ πατροπαράδοτα ὅπλα, ἀ

Θεάματα

ΕΘΝΙΚΟΝ. «Η κόρη του Γιάρα». ΑΛΑΜΠΡΑ. «Η Πόρβεζα». ΑΓΓΛΟΠΟΥΛΟΥ. «Μια στιγμή». ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Ο Πιόβουρος». ΡΟΞΥ. «Η Μάτα Χαρί». ΘΑΛΕΙΑ. Ε.Π. «Ο Ρόμπιν Χουντ». ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΥ. Γ'Η Κολοκοτώνη.

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Η Μάτα Χαρί». ΑΤΤΙΚΟΝ. «Το Γράμμα». ΒΟΣΠΟΡΙΟΝ. «Ο Αρχιαστυνόμος και δυσκολα σκάλαι». ΓΛΥΦΑΔΑ. «Γλυκά φιλιά, θερόκαυσα». ΕΛΠΙΣ. «Φλιμπάλε βάβω». ΕΠΙΚΟΝΤΑΥΡΟΣ. «Ο Ρόμπιν Χουντ». ΕΣΠΕΡΙΟΝ. «Ο Ρόμπιν Χουντ». Α' ιστόρημα. Β' μέρος.

ΤΙΤΑΝΙΑ. «Ο σκμπολάδο». ΑΟΔΕΙΟ. Πάσο Χίγκο. ΑΚΤΑΙΟΝ. «Γυναίκες». ΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Ο δρόμος της ζωής». ΑΘΗΝΑ. Γ'Η Ο Πιόβουρος. ΕΛΛΑΣ. Γ'Η Πιόβουρος. ΙΡΙΣ. «Η Λιονέρα του Δουβλίνου». ΚΡΥΣΤΑΛ. «Μια γυναίκα δεν μπορεί». ΚΑΛΕΣΤΗΣ. «Υπόκριτες μέτωπον». ΡΟΥΜΑΝΙΑ. «Γυναίκες». «Ο Ρόμπιν Χουντ».

Περιοχαί του Προαστείων

ΚΑΠΙΤΟΛ. «Το σημείο του Σταυρού». ΑΛΓΧΑΜΠΡΑ. «Γκάνν-Θέλα». ΕΛΡΑΝΤΟ. «Η Μάτα Χαρί». ΕΥΡΕΚΑ. (Π. Φάληρο), «Μια μα ποιος».

Ραδιόφωνον

ΑΜΒΟΥΡΟΝ (372 μ.). 8 μ.μ. «Ξεπόλεμο Χάρρυ». 10 μ.μ. Ελληνικός χορός. 11 μ.μ. Ελληνικός. 11.30' μ.μ. Μουσική χορού.

ΛΟΥ�ξεμπουρ (1412 μ.). 7.30' μ.μ. Δίσκοι. 9.15' μ.μ. Συμφωνική συναυλία. Μέλοδι «Μόνον σύννεφα». Ο κόσμος τ' «Τρόμπαν». «Κοντσέρτο», «Κρυάλι», «Γιρλεόντια». Χόρτοι. «Μελοδικός». «Κοντσέρτο». Χόρτοι. «Δίσκοι χορευτικοί». Πάσκιν: «Γιρλεόντια». Μουσικός χορός. Ρόμπιν: «Μπαλάντα».

ΒΕΛΓΡΑΔΙΟΝ (431 μ.). 8 μ.μ. Ορχήστρα. 9 μ.μ. Τραγούδι και ορχήστρα. 11 μ.μ. Δίσκοι. 11.45' μ.μ. Τσιγγανικό χορό.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (419 μ.). 8 μ.μ. «Ξεπόλεμο Μάρχρι». 10 μ.μ. Ελληνικός τρίβ χόρος, «μαρμάρινο». 11.30' μ.μ. Μουσική χορού.

ΒΙΕΝΝΗ (518 μ.). 8 μ.μ. Συναυλία ερασιτεχνικής μουσικής. 9.35' μ.μ. Θεατρικό έργο. 11 μ.μ. Μουσικός χορός.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (549 μ.). 5.45' μ.μ. Ορχήστρα. Τραγούδια. Τρομπόν. Φωνητικό. 8 μ.μ. Δίσκοι. 9.35' μ.μ. Συμφωνική συναυλία. Φόρμαν: «Γιρλεόντια». Μπάχ: «Γιρλεόντια». Μπεθόβεν: «Γιρλεόντια». Τσαϊκόφσκι: «Πάθητικά συμφωνία».

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394 μ.). 5 μ.μ. Δίσκοι. 8 μ.μ. Γιορτινός χορός. 9.30' μ.μ. Μουσικός τραγουδιού. 10.15' μ.μ. Μουσική χορού.

ΚΟΠΑΝΗΝ (Γιόκαβ. 385 μ.). 8 μ.μ. Ποικίλη μουσική. 11 μ.μ. Ορχήστρα. 12.30' μ.μ. Μουσικός χορός.

ΠΑΡΙΣΙΟΝ (Πόστ-Παρίζιν, 328 μ.). 6 μ.μ. Ορχήστρα. 10.30' μ.μ. Έργον του Ρ. Φιν. Μουσικός χορός.

ΠΡΑΓΑ (488 μ.). 8 μ.μ. Φωνητικό. Ορχήστρα. 9.40' μ.μ. Γκρόμ. 9.55' μ.μ. Κ.π.ο. μουσικός χορός.

ΡΩΜΗ (Ράντιο Ρώμη-ΜΠΑΡΙ) (441-316—270 μ.). 8.35' μ.μ. Τραγούδι. 9.40' μ.μ. Φωνητικό της Φαρρίς «ΚΑΡΜΕΝ» του ΜΠΙΖΕ.

αύστηρός ή σχετικός. Ξένγκος διότι νοείζομον ότι δύο επιτρέπεται και συμβή και έφετος ότι φέγε. ----0----

Τουρκικός ξεμόν Τουρκιάν ο χειμών ξεμόν τέλεσμον ανάγκη. Ή Μικρασία έχει σκεπασθή μέ χιόνι κοί τό φίλγος κατέλαβε τ' ορεινά μέρη. Πρωτοφανείς διά τάς άρχας Δεκεμβρίου ήμέρας. Ανεμος θερμότερος έδείννοε πρό τετραημέρου 17 βαθμούς υπό τό μηδέν, εις τήν Σάρδεστιν 18, εις τήν Κιουτάχεια 22 εις τήν Σκόπιε 23 εις τήν Σόφια 25. Εις τήν Ελλάδα ο χιόνι μόλις πέφτει βιαίων σπαπτειών εισβολής, την πρωτοφανούς διά τάς αρχάς Δεκεμβρίου ανόμη μόνον τά βορειότερα τής χώρας βουνά χιονοσκεπάζονται. Ο Ελληνας χιονοδρόμος πού προσκυνάει τάς βουνοκορφές μεταγγαίνει τάς κορυφάς τών βουνών σου δέν ασπρισαν ακόμη. Σπουδαίοτατα δ' φαίνεται πρόγνωσις δέν θ' χιονιάσ ακόμη. Δ' φαίνεται πλουσιοτάτη φέτος η σοδειά τών ελιών εν τάν 20ν τού μηνός τούτου.

Από Πρωΐας εις Πρωΐαν

Ειλικρίνεια

Ένιβρε Ένα πολύ τολμηρό γράμμα, τό μόνο δέ τόλμα ένα δίκαιο. Τα γράμματα αυτά, μέ λίγα λόγια λέγανε λίγνα, μοιάζανε μέ μια μικρή τραγωδία, διότι, αλήθεια δέν μπορεί νά είναι τραγωδία δέτια κάτι ένα μέρη πλάνο τόσον ανόμορφο, τόσον ασχημο, τόσον ασυμπάθητο, τόσον ασυμπάθεια, τόσον ασυμπάθεια, τόσον ασυμπάθεια

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΣΗΜΕΡΟΝ Η ΕΙΣΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

ΘΑ ΕΚΠΛΗΡΩΘΟΥΝ ΑΙ ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ

Κατὰ τὴν ἀποψινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς θὰ γίνῃ ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰσήγησις τῆς εἰδικῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, αὔριον δὲ θὰ ἀρχίσῃ ἡ ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως γενικὴ συζήτησις.

Ὁ κ. Πρωθυπουργός, εἰς νυκτερινὴν συνομιλίαν του μετ' ἀντιπροσώπων τοῦ Τύπου, ἐτόνισεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ὑποσχεθεῖσα τὴν αὔξησιν τῶν ἀποδοχῶν τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ τῶν στρατιωτικῶν, θὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ὑπόσχεσίν της ταύτην. Ἡ αὔξησις, προσέθεσεν ὁ κ. Πρωθυπουργός, θὰ δοθῇ ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου, ὡς ἀρχικῶς ἐδηλώθη.

«Ἡ ἀπαιτουμένη δαπάνη, ἐτόνισεν, ἐξευρέθη, διότι τὸ χρῆμα τοῦ Δημοσίου, ὅταν δὲν σπαταλᾶται, δύναται νὰ διατεθῇ διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν πραγματικῶν ἀναγκῶν.»

ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΚΑΤΑΧΡΗΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

ΕΙΣΕΠΡΑΤΤΟΝΤΟ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ ΔΙΑ ΠΛΑΣΤΩΝ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΩΝ

Πληροφορούμεθα ὅτι εἰς τὸ παρὰ τῇ Διευθύνσει τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου Στρατιωτικῶν τμῆμα χορηγήσεως πιστοποιητικῶν θανάτου, τραυματισμῶν κλπ. παρετηρήθη ἀνωμαλία ἀπὸ μακροῦ χρόνου σημειουμένη, συνισταμένη εἰς τὴν ἔκδοσιν πλαστῶν πιστοποιητικῶν, δυνάμει τῶν ὁποίων εἰσεπράττοντο συντάξεις, παρ' ἀτόμων, μὴ δικαιουμένων τοιαύτης.

Οἱ ἄγνωστοι μέχρι τῆς στιγμῆς δρᾶσται τῆς πλαστογραφήσεως προσέθετον εἰς τὰς καταστάσεις, αἱ ὁποῖαι χρησιμεύουν ὡς ἠγαγὲ πρὸς ἔκδοσιν τῶν σχετικῶν πιστοποιητικῶν, ὀνόματα διαφόρων προσώπων, τὰ ὁποῖα κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον εἰσέπραττον συντάξεις.

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, εὐθὺς ὡς ἔλαβε γνῶσιν τοῦ πράγματος, ἀνέθεσεν εἰς ἐπιτροπὴν προεδρευομένην παρὰ τοῦ ἀρχιάτρου ὑποδιευθυντοῦ τῆς Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου, τὴν ἐνέργειαν αὐστηροῦ ἐλέγχου πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν ἐνόχων. Ἡ ἐπιτροπὴ θὰ διαβιβάσῃ τὸ πόρισμα αὐτῆς εἰς δικαστικὸν συμβούλιον διὰ τὰ περαιτέρω.

Καίτοι δὲν εἶνε γνωστὸν εἰσέτι ποίαν ἔκτασιν ἔλαβεν ἡ δρᾶσις τῶν πλαστογράφων, θεωρεῖται πιθανώτατον, ὅτι θὰ πρόκειται περὶ σοβαρωτάτης καταχρήσεως εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου, δεδομένου ὅτι οἱ δράσται τῆς ἀπάτης ἔδρων ἀπὸ μακροῦ χρόνου.

ΑΙ ΓΝΩΜΑΙ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΝ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΙΝ

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων κ. Βενιζέλος ἀπηύθυνε χθὲς πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς κ. Βοζίκην τὴν κατωτέρω ἐπιστολήν, ἐκθέτων τὰς γνώμας του ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς αὐξήσεως τῆς ἀποζημιώσεως τῶν βουλευτῶν:

Ἀθῆναι, 11 Δεκεμβρίου 1933.

Κύριε Πρόεδρε,

Λυποῦμαι διότι δὲν μοῦ εἶναι δυνατὸν νὰ προσέλθω εἰς τὴν Βουλήν, ὅπως λάβω μέρος εἰς συνεννόησιν τῶν ἀρχηγῶν τῶν πολιτικῶν κομμάτων.

Ἐπειδὴ ὅμως εἰς τὴν ἐπιστολήν, ποὺ μοῦ ἐκάματε τὴν τιμὴν νὰ μοῦ στείλετε, μημονεύεται τὸ θέμα ποὺ θ' ἀφεώρα ἡ συνάντησις αὕτη, θεωρῶ καθῆκον νὰ σᾶς ἀνακοινώσω τὴν περὶ τούτου γνώμην μου.

Ἡ βουλευτικὴ ἀποζημίωσις εἶναι προφανῶς γλίσχρος καὶ ἀνεπαρκής.

Κατὰ τὴν τελευταίαν τετραετῆ Κυβέρνησίν μου τὸ ζήτημα τῆς αὐξήσεως τῆς βουλευτικῆς ἀποζημιώσεως ἀνεκινήθη κατ' ἐπανάληψιν. Ἀλλ' ἠρνήθην σταθερῶς νὰ συναινέσω εἰς τοιαύτην αὔξησιν, καθ' ὅσον δὲν ἤτο δυνατὸν μετ' αὐτὴν ν' ἀποκρουσθῇ ἡ ἐπίμονος ἀξίωσις τῶν στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν ὑπαλλήλων πρὸς αὔξησιν τῶν ἀποδοχῶν των καὶ εἰς τὴν τοιαύτην ἐπιβάρυνσιν τῶν δημοσίων ἐξόδων δὲν ἑνόμιζα ὅτι ἀντείχεν ὁ προϋπολογισμός. Ἡ γνώμη μου ἦτο ὅτι ἔπρεπε νὰ περιορίσωμεν τὸν ἀριθμὸν τῶν βουλευτῶν εἰς 150 καὶ τῶν αἱρετῶν γερουσιαστῶν εἰς 75, διαιροῦντες τὴν χώραν εἰς 150 ἐκλογικὰς περιφερείας, ἐκ τῶν ὁποίων ἑκάστη θὰ ἐδίδεν ἕνα βουλευτὴν καὶ ἀνὰ 2 ἕνα γερουσιαστήν. Τότε δὲ τὰ σήμερον διατιθέμενα διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν μελῶν τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων ἔπρεπε νὰ διατεθοῦν διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ περιωρισμένου ἀριθμοῦ των, ἥτις τοιουτοτρόπως θὰ ἠδύνατο αἰσθητῶς.

Σήμερον, ἐν τούτοις, ἡ Κυβέρνησις, αὐξήσασα τὰ ἐκ φόρων ἔσοδα —δὲν πρόκειται δὲ τὴν στιγμὴν αὐτὴν νὰ κριθῇ ἂν θὰ δεδικαιολογημένη ἡ αὔξησις αὕτη— τοῦ προϋπολογισμοῦ κατὰ χίλια καὶ πλέον ἑκατομμύρια, φαίνεται, ἂν στηριχθῶμεν εἰς τὰς εἰδήσεις τῶν κυβερνητικῶν ἐφημερίδων, ὅτι εὑρίσκεται ἐνώπιον τοιαύτης δημοσιονομικῆς ἀνέσεως, ἡ ὁποία ἐπιτρέπει τὴν ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ διάθεσιν 300 καὶ κατ' ἄλλους 400 ἑκατομμυρίων δραχμῶν διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ἀποδοχῶν τῶν στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν ὑπαλλήλων. Ἐὰν αἱ εἰδήσεις αὗται εἶνε ἀκριβεῖς, τότε εἶνε φυσικὸν νὰ γίνεται, ὡς μανθάνω, σκέψις περὶ αὐξήσεως καὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν μελῶν τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων. Εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅμως ἀπόκειται νὰ καθορίσῃ ὑπευθύνως τὸ ποσὸν τῆς αὐξήσεως ταύτης ἐντὸς τῶν ὁρίων ποὺ νομίζει ὅτι ἐπιτρέπει ἡ δημοσιονομική μας κατάστασις.

Μετ' ἐξόχου τιμῆς

ΕΛΕΥΘ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑ

Χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐγένετο εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἡ προαγγελθεῖσα κοινὴ συνεδρίασις τῶν μελῶν τῆς ἑλληνικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῆς βουλγαρικῆς ἀντιπροσωπείας. Κατ' αὐτὴν αἱ διεξαχθεῖσαι συζητήσεις εἰσῆλθεν εἰς ὑψηλοτέρον στάδιον, καθ' ὅσον καὶ ἡ ἑλληνικὴ ἐπιτροπὴ εἶχε τὰς ὁδηγίας τῆς κυβερνήσεως καὶ ἡ βουλγαρικὴ ἀντιπροσωπεία εἶχεν ἐφοδιασθῆ μὲ ὁδηγίας ἐκ Σοφίας. Ἡ συνεδρίασις θὰ ἐπαναληφθῇ.

Ο κ. ΜΠΑΡΜΠΑΤΣΗΣ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς ὑποστράτηγος κ. Μπαρμπάτσης παρουσιάσθη τὴν ἑσπέραν χθὲς εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν, παρὰ τῷ ὁποίῳ παρέμεινεν ἐπὶ μακρόν.

Περὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς συνεργασίας ταύτης δὲν ἐγένετο οὐδεμία ἀνακοίνωσις, δηλωθέντος ἁπλῶς ὅτι ὁ κ. Μπαρμπάτσης λαμβάνει μηνιαίαν ἄδειαν, κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὁποίας θ' ἀντικατασταθῇ διὰ τοῦ ἀρχαιοτέρου τῶν συνταγματαρχῶν τοῦ σώματος κ. Γρηγοράκη.

Εἰς ἐρωτήσεις ἂν μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἀδείας του ὁ κ. Μπαρμπάτσης θὰ τεθῇ εἰς διαθεσιμότητα, ὡς εἶχε δηλωθῆ προχθές, ὁ κ. Μουτζουρίδης ἀπήντησεν ἀρνητικῶς, προσθέσας ὅτι μετεδλήθησαν αἱ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἀποφάσεις τῆς Κυβερνήσεως.

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΠΕΡΙ ΣΙΑΦΙΔΟΚΑΡΠΟΥ

Ἡ κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, συνελθοῦσα χθές, ἐνέκρινε τὸ νομοσχέδιον περὶ κατεργασίας τοῦ σταφιδοκάρπου.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπήλειψε τὴν διάταξιν, διὰ τῆς ὁποίας ὡρίζετο ὅτι ἡ ἀπαίτησις τοῦ Α.Σ.Ο. ἐπὶ τοῦ βεβρεγμένου σταφιδοκάρπου εἶνε προνομιακή, ὁρίσασα ὅτι ἡ κυριότης τοῦ σταφιδοκάρπου καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ προϊόντων ἐξασκοῦνται νὰ διατηρῆται ὑπὸ τοῦ Α.Σ.Ο. μέχρις ἐξοφλήσεως τῆς ἀξίας αὐτοῦ.

Ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου μέχρι 10 Δεκεμβρίου 1933 ἐξήχθησαν 90.346.746 ἐνετικαὶ λίτραι σταφίδος, ἐνῷ κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐξήχθησαν 104.280.063 ἐνετικαὶ λίτραι.

Ο ΝΕΟΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Λευκωσίας, ὁ νέος κυβερνήτης τῆς Κύπρου σὲρ Χέρμπερτ Ρίτομοντ Πάλμερ θὰ φθάσῃ εἰς τὴν νῆσον τὴν 21ην Δεκεμβρίου μέσῳ Πόρτ-Σαΐδ. Διὰ τὴς ἰδίας εὐκαιρίας ἀποστέλλεται εἰς Κύπρον ἀπόσπασμα τοῦ λόχου τῶν Ἰρλανδῶν ὁπλιτῶν εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἤδη εὑρισκομένου ἐν τῇ νήσῳ ἀποσπάσματος.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΔΙΗΥΘΕΤΗΘΗ ΤΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΕΝ ΖΗΤΗΜΑ ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ

Ο κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΕΜΠΡΗΣΤΙΚΗΝ ΑΠΟΠΕΙΡΑΝ

ΤΙ ΕΙΧΕ ΔΙΑΜΕΙΦΘΗ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΝ ΤΩΝ κ. κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ - ΜΑΞΙΜΟΥ

Τὸ ζήτημα, τὸ ὁποῖον προέκυψε διὰ τὴν ἐν τῇ Κυβερνήσει θέσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μαξίμου ἐξ ἀφορμῆς τῆς πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῆς τοῦ κ. Βενιζέλου, διηυθετήθη χθὲς ὁριστικῶς.

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἀπηύθυνε χθὲς τὴν πρωΐαν πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ἐπιστολήν, διὰ τῆς ὁποίας ἔθετεν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ τὴν παραιτησίν του, καθ' ὅσον ἐθεώρει ὡς θιγούσας αὐτὸν τὰς δημοσιευθείσας δηλώσεις του καὶ εἰδικώτερον τὴν περικοπὴν αὐτῶν ὅτι «ἀπηγόρευσεν εἰς τὸν κ. Μάξιμον νὰ τοῦ ἀνακοινώσῃ τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων».

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς, μετὰ τὴν λῆψιν τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Μαξίμου, ἐπεσκέφθη αὐτὸν κατὰ τὴν 11ην π.μ. κατ' οἶκον καὶ παρέμεινε συνομιλῶν μετ' αὐτοῦ ἐπὶ ὥραν περίπου.

Εἰς ἀνακοινώσεις του, γενομένας μετὰ τὴν συνομιλίαν ταύτην, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς: «Οὔτε προεκύψεν οὔτε ἦτο δυνατὸν νὰ προκύψῃ ζήτημα παραιτήσεως τοῦ κ. Μαξίμου, οἱ μετὰ τοῦ ὁποίου ἄρρηκτοι δεσμοὶ μακρᾶς φιλίας, συνεργασίας καὶ βαθείας ἐκτιμήσεως εἶνε εἰς ὅλους γνωστοί. Πρὸς τὸν κ. Μάξιμον ἐξέφρασα τὴν ἀπορίαν μου πῶς ἐξέλαβεν ἐκ τῶν δημοσιευθέντων εἰς τὸν τύπον δημιουργούμενον ζήτημα θίγον αὐτὸν καὶ τοῦ ἐτόνισα — ἐπιλαμβάνομαι δὲ τῆς εὐκαιρίας διὰ νὰ ἐπαναλάβω τοῦτο κατηγορηματικῶς — ὅτι εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ἐνήργησεν οὗτος καθ' ὃν ἐπεβάλλετο τρόπον, ὥστε τὸ ὅλον προκῦψαν ζήτημα νὰ βαρύνῃ ἀποκλειστικῶς τὸν ἀρχηγὸν τῶν Φιλελευθέρων.

»Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων ὅπως ἀγνοήσῃ τὸν πρωθυπουργὸν τῆς χώρας καὶ ἀπευθύνῃ—ἀνεξαρτήτως τοῦ περιεχομένου της—τὴν ἐπιστολήν του πρὸς μέλος τῆς Κυβερνήσεως, ὁ σκοπὸς τούτου ἦτο προφανής. Ἀπέβλεπεν, ἀλλὰ ματαίως, εἰς διάσπασιν τῆς συνοχῆς τῆς Κυβερνήσεως. Θ' ἀντελήφθη ὁμως ἤδη ἀσφαλῶς ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων ὅτι οἱαδήποτε τοιαύτη παρέμβασις δὲν εἶνε ἱκανὴ νὰ ἐπιτύχῃ τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπόν.

»Ἐν πάσῃ περιπτώσει, κατέληξεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς, στοιχεῖδες καθῆκον παντὸς πολιτικοῦ, ἐπιβάλλει ν' ἀντιπαρέρχεται μετὰ περιφρονήσεως τὰς μεθόδους αὐτάς, τὰς ὁποίας εἰσήγαγεν εἰς τὸν τόπον μας ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων.

Ὁ κ. Μάξιμος ἀπηύθυνε τυπικὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον, καθιστῶν εἰς αὐτὸν γνωστὸν, ὅτι ἔλαβε τὴν ἐπιστολήν του καὶ ὅτι ἀνεκοίνωσε τὸ περιεχόμενόν της πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργόν.

Η ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ — ΜΑΞΙΜΟΥ

Ἡ συνομιλία τοῦ κ. Βενιζέλου μετὰ τοῦ κ. Μαξίμου, περὶ τῆς ὁποίας ἀναφέρει ὁ πρῶτος εἰς τὴν ἀλλαχοῦ δημοσιευομένην ἐπιστολήν του, ἐπραγματοποιήθη πράγματι πρὸ ἡμερῶν εἰς συνάντησιν, τὴν ὁποίαν ἔσχον εἰς φιλικὴν οἰκίαν. Κατὰ τὴν συνομιλίαν ταύτην, ὅπως καὶ κατὰ τὴν γενομένην ὀλίγας ἡμέρας πρότερον κατὰ τὴν δεξίωσιν τῆς Γαλλικῆς Πρεσβείας, ἐξεδηλώθη ἐκ μέρους τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων πνεῦμα διαλλακτικὸν, ἀναγνωρισθέντος καὶ ὑπ' αὐτοῦ, ὅτι ἄνευ μιᾶς συνεννοήσεως τοῦ πολιτικοῦ κόσμου προς κατάπαυσιν τῶν ἐσωτερικῶν διαμαχῶν, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ προχωρήσῃ ὁ τόπος εἰς ὁμαλότητα τῆς ὁποίας τόσην ἔχει ἀνάγκην. Ὁ κ. Μάξιμος κατ' ἀμφοτέρας τὰς συνομιλίας ταύτας δὲν παρέλειψε νὰ τονίσῃ ὅτι ἐνήργει ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας, χωρὶς νὰ ἔχῃ οἱανδήποτε ἐξουσιοδότησιν ἐκ μέρους τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Ἄλλως τε, ὅπως ἐτονίσθη εἰς χθεσινήν του συνομιλίαν ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, εἶνε γνωσταὶ αἱ ἀπόψεις τοῦ κ. Μαξίμου ὑπὲρ τῆς ἀνάγκης τῆς συνεννοήσεως τοῦ πολιτικοῦ κόσμου.

Τὸ ἐκπληκτικὸν εἶνε μόνον ὅτι, μετὰ τὴν ἐπικρατήσασαν διαλλακτικότητα κατὰ τὰς συνομιλίας ταύτας, ἐνεφανίσθη ὁ κ. Βενιζέλος μὲ τὴν πλήρη ἀδιαλλαξίας προχθεσινήν του ἐπιστολήν.

Κατὰ πληροφορίας, παρασχεθείσας ἐξ ἀντιπολιτευτικῆς πηγῆς, ὁ κ. Βενιζέλος ἀπὸ καιροῦ ἤδη εἶχε θεωρήσει ὡς διακοπείσας καὶ τὰς τυπικὰς σχέσεις μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, μετὰ τοῦ ὁποίου καὶ ἀπέφευγε νὰ ἀνταλλάσσῃ χαιρετισμὸν κατὰ τὰς ἐπισήμους συγκεντρώσεις.

ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΓΟΥΔΑΡΗ — ΚΟΝΔΥΛΗ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἔσχε χθὲς τὴν ἑσπέραν μακρὰν συνεργασίαν μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κ. Κονδύλη. Περιεστράφη αὕτη, ὡς ἀνεκοινώθη, γενικώτερον ἐπὶ τῆς καταστάσεως.

Ο ΑΛΒΑΝΟΣ ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣ ΕΠΕΣΚΕΦΘΗ ΤΟΝ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΝ

Ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ἀλβανίας ἐπεσκέφθη χθὲς τὴν μεσημβρίαν τὸν κ. Πρωθυπουργὸν καὶ ἔσχε μετ' αὐτοῦ συνομιλίαν σχετικὴν μὲ τὰς πιέσεις τοῦ ὁμογενοῦς πληθυσμοῦ τῆς Βορείου Ἠπείρου καὶ τὰ διαβήματα τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως διὰ τὴν ἄρσιν αὐτῶν.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΟΥΕΡ

Ὁ διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Ι. Δροσόπουλος ἐγένετο δεκτὸς χθὲς τὴν πρωΐαν ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐξέθηκε τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐν Λονδίνῳ διαπραγματεύσεών του μετὰ τοῦ συσταθέντος συμβουλίου τῶν ὁμολογιούχων τῶν Ἑλληνικῶν ἰδιωτικῶν δανείων, καθὼς ἐπίσης καὶ μετὰ τοῦ Κεντρικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Πάουερ διὰ τὴν ρύθμισιν τῶν ὑφισταμένων γνωστῶν διαφορῶν.

Διαρκούσης τῆς συνομιλίας, προσῆλθε καὶ ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας κ. Κ. Τσαλδάρης.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀνέθεσεν εἰς τοὺς κ. κ. Δροσόπουλον καὶ Κ. Τσαλδάρην νὰ καταρτίσουν τὸ ταχύτερον σχετικὰς ἐκθέσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ ἀποτελέσουν ἀντικείμενον συσκέψεως, εἰς ἣν θὰ μετάσχουν καὶ οἱ ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν κ. κ. Μάξιμος καὶ Λοβέρδος.

Κατὰ τὴν σύσκεψιν ταύτην, θὰ ληφθοῦν ὁριστικαὶ ἀποφάσεις διὰ τὰ ὑπὸ συζήτησιν ζητήματα.

ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ

Οἱ ὑπουργοὶ κ. κ. Λοβέρδος καὶ Μουντζουρίδης συνεργάσθησαν χθὲς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς παροχῆς τῶν ἀναγκαίων πιστώσεων διὰ τὴν χωροφυλακὴν καὶ τὴν ἀστυνομίαν.

Καθ' ἃ ἀνεκοινώθη ἐχορηγήθη πίστωσις ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Οἰκονομικῶν διὰ τὴν πρόσληψιν 250 νέων χωροφυλάκων καὶ τὴν αὔξησιν τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἀστυνομικῶν.

Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥΣ

Ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις ἐπὶ τῆς προσφυγῆς τῶν ἀπολυθέντων ἐκπαιδευτικῶν συμβούλων. Συμφώνως πρὸς αὐτὴν, ἐγένετο δεκτὴ μόνον ἡ προσφυγὴ τοῦ κ. Καφάλη, τῶν προσφυγῶν τῶν κ. κ. Κουντουρᾶ, Παϊδούση καὶ δίδος Ἀμαριώτου μὴ γενομένων δεκτῶν.

Ὁ σύμβουλος κ. Σταματέλος, ὁ ὁποῖος, ἐπίσης, εἶχε προσφύγει εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ἔχει παραιτηθῆ τῆς προσφυγῆς του.

ΔΙΑΒΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΠΕΡΓΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Οἱ φοιτηταί, συνεχίσαντες χθὲς τὴν ἀπεργίαν των, συνεκεντρώθησαν πρὸ τῶν προπυλαίων τοῦ πανεπιστημίου, ὁπόθεν μετέβησαν ἔπειτα ἐν σώματι εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον. Ἐκεῖ, ἐπιτροπὴ ἐξ αὐτῶν παρουσιάσθη εἰς τὸν διευθυντὴν κ. Γεώργαν, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐπέδωκε ψήφισμα, διὰ τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως εὐνοϊκὴ λύσις τῶν φοιτητικῶν ζητημάτων. Μετὰ τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον οἱ φοιτηταὶ μετέβησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν, ὅπου ἐπίσης ἐπέδωκαν ἀντίγραφα τοῦ ψηφισματος των. Τόσον ὁ κ. Μακρόπουλος, ὅσον καὶ ὁ κ. Γονατᾶς, οἵτινες ἐδέχθησαν αὐτοπροσώπως τοὺς φοιτητάς, συνέστησαν εἰς αὐτοὺς τὴν λύσιν τῆς ἀπεργίας, ὑποσχεθέντες, ὅτι κατόπιν θὰ ἐπιληφθοῦν μετ' ἐνδιαφέροντος τῶν φοιτητικῶν αἰτημάτων.

⁂

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 12. [Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας].—Ἐπιτροπὴ ἀπεργῶν φοιτητῶν παρουσιασθεῖσα σήμερον εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν ἐζήτησε τὴν χορήγησιν ἀδείας συγκεντρώσεως.

Κατόπιν ἀρνητικῆς ἀπαντήσεως ἡ ἐπιτροπὴ ἀπετάσθη πρὸς τὴν πρυτανείαν ἥτις ἐδήλωσεν ὅτι τότε μόνον θὰ ἐπιτραπῇ εἰς τοὺς ἀπεργοὺς νὰ συγκεντρωθοῦν ὅταν θέσουν ὡς μοναδικὸν θέμα τὴν λύσιν τῆς ἀπεργίας.

ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Διὰ Διατάγματος ἐπιβάλλεται ὑγειονομικὸς ἔλεγχος ἐπὶ τῶν ἀεροσκαφῶν τῶν προερχομένων ἐκ προελεύσεων, εἰς ἃς ἐνεφανίσθη πανώλης, χολέρα, κίτρινος πυρετὸς, ἐξανθηματικὸς τύφος καὶ εὐλογία.

Β' ΕΚΔΟΣΙΣ

Η ΜΕΤΑΒΑΣΙΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΕΙΣ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΓΕΓΟΝΟΣ

ΑΙ ΑΝΤΑΛΛΑΓΕΙΣΑΙ ΠΡΟΠΟΣΕΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΑΙ ΒΟΡΙΔΟΣ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 12. (Ἀθ. Πρακτ.).— Ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος καὶ ἡ Βασίλισσα Μαρία ἐφθασαν προχθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς τὸ παλαιὸν ἀνάκτορον ἐπίσημον γεῦμα πρὸς τιμὴν τῶν ξένων βασιλέων. Τὸ γεῦμα ἐπηκολούθησε φιλία καὶ μεγάλη δεξίωσις.

Κατὰ τὸ γεῦμα ὁ Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος πρόφωνῶν τὸν Βασιλέα Βόριδα, ἔξηρε τὰ ἐξαιρετα πνευματικὰ χαρίσματα» τοῦ τελευταίου, τονίσας «πάντοτε ἐτέθησαν εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν δύο τῆς εἰρήνης, τῆς κατανοήσεως καὶ τῶν καλῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν». Ἐν συνεχείᾳ φρασε τὴν πεποίθησίν του ὅτι «ἡ πολιτικὴ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς παγιώσεως τῆς ὑφισταμένης τάξεως δύνανται νὰ ἐξασφαλίσουν εἰς τοὺς δύο λαοὺς τὴν ἔγγυησιν καλυτέρου μέλλοντος καὶ ἡ ἐπαφὴ αὕτη ἀνταποκρίνεται πραγματικῶς πρὸς τὰς θεῖς ἐπιθυμίας, τὰς ζωτικὰς ἀνάγκας τῶν δύο χωρῶν, καθὼς καὶ πρὸς τὴν ἰδέαν τῆς εἰρήνης τῶν Βαλκανικῆς», ἐχαιρέτησε δὲ τὴν εἰρήνην ὡς ἀξιοσημείωτον χρονολογίαν εἰς τὰς προσπάθειας διὰ τὴν ἐξασφάλισιν μιᾶς ἀσφαλοῦς εἰρηνικῆς καὶ συνεχοῦς προόδου τῶν δύο λαῶν.

Ὁ Βασιλεὺς Βόρις, ἀπαντῶν, διεβεβαίωσε τόσον αὐτὸς ὅσον καὶ ὁ βουλγαρικὸς λαὸς τὰς εὐγενεῖς προσπαθείας τοῦ Βασιλέως Ἀλέξανδρου διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς ἰδέας τῆς εἰρήνης τῆς συνεννοήσεως καὶ τῶν καλῶν σχέσεων τῶν δύο χωρῶν καὶ ἐξέφρασε τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ ἁρμονία πολιτικὴ ἀποτελεῖ εὐτυχὲς ἐγγύημα διὰ τὸ μέλλον διὰ τοὺς δύο ἀδελφοὺς λαούς.

Συνεχίζων, εἶπε τὰ ἑξῆς:

Παραμένοντες ἐργάται, θεριμὸς πεπεισμένοι περὶ τῶν ἰδεῶν αὐτῶν, ἃς καταθάλλομεν μετὰ τῶν μετέρας Μεγαλειότητος ὅλας τὰς προσπαθείας τοῦτο. Θ' ἀνταποκριθῶμεν οὕτω πρὸς τὰς ἀξιόλογον ἐπιθυμίας καὶ τὰς ζωτικὰς ἀνάγκας τῶν δύο λαῶν μας, θὰ ἐξυπηρετήσωμεν οὕτω, κατὰ τρόπον ἄριστον, τὴν ἰδέαν τῆς εἰρήνης ἐν τοῖς Βαλκανίοις. Ἐπὶ τῆς ἐπισκεψίς μου, κατὰ τὴν εὐτυχῆ ἔκφρασιν τῆς μετέρας Μεγαλειότητος, θ' ἀποτελέ